

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7CoCsp/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8322202693
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8322202693.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci žalobkyne: M. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXXX/XX, XXX XX I., zastúpená: Sidor a partneri, s. r. o., so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, IČO 52 635 970, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubáňiho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o priznanie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 500,- eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 21Csp/94/2022-102 zo dňa 7. decembra 2022, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobkyni sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom (ďalej len napadnutý rozsudok) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 500,- eur a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Žalovaného zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázanú skutočnosť, podľa ktorej rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 29.05.2018, č.k. 10Csp/58/2017-57 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 14.05.2020, č.k. 6Co/152/2018-144 a rozsudkom súdu prvej inštancie č.k. 10Csp/58/2017-323 zo dňa 5.5.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č.k. 5CoCsp/26/2021-370 zo dňa 28.04.2022 bola konštatovaná bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverov poskytnutých na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.10.2013, Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 05.05.2014, Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 05.05.2014 a Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.03.2015, nakoľko nespĺňali náležitosti podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd v konaní pod sp. zn. 6Co/152/2018 v tejto veci (bod 43 rozhodnutia) súhlasil s názorom súdu prvej inštancie, ktorý poukázal na konštatovanie v žalobe, že dohoda o poskytnutí služby obsiahnutej v bode 8 zmluvy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

3. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa poslednej vety tohto ustanovenia, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Predpokladmi pre uplatnenie práva na primerané finančné zadostučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom

a zároveň úspešný uplatnený nárok, ktorý vznikol porušením práv spotrebiteľa, teda práv nie len podľa zákona č. 250/2007 Z. z., ale aj práv podľa piatej hlavy prvej časti Občianskeho zákonníka, zákona o spotrebiteľských úveroch prípadne iných predpisov.

4. Žalobkyňa žiadala priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur. Vychádzajúc z porušenia práv žalobkyne ako spotrebiteľa zo strany žalovaného, intenzity zásahu do práv spotrebiteľa, výšky nedôvodne požadovanej sumy žalovaným, dĺžky trvania závadného stavu a konania a objektívnej spôsobilosti tohto konania vyvolať negatívne dôsledky v súkromnom a spoločenskom živote žalobkyne, považoval súd prvej inštancie právny základ nároku na finančné zadosťučinenie za plne dôvodný, preto žalobe vyhovel.

5. Vo vzťahu k namietaniu premlčania súd prvej inštancie uviedol, že v danom konaní bola žaloba podaná na Okresný súd Humenné dňa 23.08.2022. Subjektívna premlčacia lehota začala plynúť až dňom, kedy sa žalobkyňa dozvedela, že sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil. Na základe uvedeného možno skonštatovať, že žalobkyňa si nárok uplatnila v rámci subjektívnej ako aj objektívnej premlčacej lehoty. Za relevantné objektívne kritérium, od ktorého sa odvíja začiatok plynutia premlčacej doby môže byť považované výlučne predchádzajúce právne záväzné posúdenie zo strany súdu.

6. O trovách konania sa rozhodlo podľa ustanovenia §255 ods. 1 a § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V ďalšom bode súd rozhodol o uložení poplatkovej povinnosti žalovanému.

7. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol rozsudok zmeniť tak, aby žaloba žalobkyne bola v celom rozsahu zamietnutá, resp. aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Ako dôvod uviedol, že prvoinštančný súd svojím postupom, konkrétne nedostatočným odôvodnením rozsudku, porušil právo žalovaného na spravodlivý proces najmä tým, že z napádaného rozsudku nevyplývajú žiadne skutkové dôvody a ani právne posúdenie, ktoré by konkretizovali úvahu konajúceho súdu o primeranosti priznanej sumy 500,- eur.

8. Žalovaný napáda ako nezákonné aj posúdenie uplatnenej námietky premlčania. Na základe označenej časti rozsudku (bod 27.) žalovaný namieta zmatečnosť rozsudku, pretože v iných jeho častiach súd nikde neuvádza že predmetom konania je nárok titulom obohatenia. Z rozsudku nie je zrejmé, na základe akých zákonných ustanovení súd uvádza posúdenie o subjektívnej a objektívnej premlčacej dobe. Súd neuviedol ani to, kedy podľa jeho posúdenia došlo k uplynutiu (subjektívnej a objektívnej) premlčacej doby.

9. Súd prvej inštancie nevyvrátil primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom argument žalovaného o začiatku plynutia premlčacej doby a ani to, že Najvyšší súd SR vyslovil, že pre uplatnenie primeraného zadosťučinenia nie je potrebné žiadne predchádzajúce konanie (sp. zn. 6Cdo/127/2017).

10. K odvolaniu žalovaného podala vyjadrenie žalobkyňa. Uviedla, že základom pre určenie sumy peňažného zadosťučinenia je primeranosť a súd túto sumu určí na základe vlastnej úvahy. Je teda posudzovaná podľa subjektívnej povahy a mala by zohľadňovať všetky skutočnosti, ktoré viedli spotrebiteľa k podaniu žaloby o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Žalobkyňa sa v tomto prípade v konaní vedenom na Okresnom súde Humenné sp. zn. 10Csp/58/2017 úspešne domohla svojho práva, a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia. Cieľom existencie inštitútu finančného zadosťučinenia je okrem iného mať reálny a efektívny odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi od recidívy a na upustenie od porušovania spotrebiteľských práv. Výšku primeraného finančného zadosťučinenia určil súd prvej inštancie voľnou úvahou, a to s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu, pričom podľa úvahy súdu prvej inštancie, je postačujúce primerané finančné zadosťučinenie 500,- eur.

11. K vznesenej námietke premlčania žalovaným sa žalobkyňa vyjadrila už v podaní z dňa 13.09.2022, kde podrobne argumentovala, že premlčacia lehota na uplatnenie práva na primerané zadosťučinenie žalobkyne začala plynúť nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia, konkrétne - Vo vzťahu k Zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.03.2015 došlo k nadobudnutiu právoplatnosti až rozhodnutím Krajského

súdu v Prešove sp. zn. 6Co/152/2018 zo dňa 14. mája 2020; vo vzťahu k zmluvám č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.4.2014, a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.10.2013, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.5.2014 došlo k nadobudnutiu právoplatnosti až rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5CoCsp/26/2021 zo dňa 28. apríla 2022. Žaloba o primerané finančné zadosťučinenie bola žalobkyňou súdu doručená dňa 23.8.2022, teda v rámci plynutia trojročnej premlčacej lehoty, a teda právo žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie nemôže byť premlčané. Žalobkyňa navrhla odvolaciemu súdu, aby rozsudok prvoinštančného súdu v celom rozsahu potvrdil ako vecne správny a súčasne zaviazal žalovaného k náhrade trov odvolacieho konania žalobkyňi v rozsahu 100%.

12. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 CSP preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

13. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

14. Pokiaľ ide o námietky žalovaného o porušení jeho práv na spravodlivé súdne konanie, s týmito nie je možné sa stotožniť.

15. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom odmietnutia spravodlivosti.

16. Na rokovaní Občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, ktoré sa uskutočnilo 03. decembra 2015, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b) O.s.p. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) O.s.p.“.

17. Uvedené stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, je potrebné považovať za plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. Obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá veta tohto stanoviska, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napr. vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém, prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok justičný omyl.

18. Je nevyhnutné poznamenať, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.

19. Odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu obsahuje náležité vysvetlenie dôvodov, na ktorých prvoinštančný súd založil svoje rozhodnutie a jeho postup bol v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP.

20. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý proces ale

pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, prebral a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov. Pod procesným postupom sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a măriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. Postupom súdu možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

21. Čo sa týka žalovaným namietaného primeraného finančného zadosťučinenia, v tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že všeobecným právnym predpisom upravujúcim ochranu spotrebiteľa nie je Občiansky zákonník, ale Zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Vo vzťahu k tomuto právnemu predpisu aj Občiansky zákonník má povahu osobitného predpisu a vo svojich ustanoveniach len dopĺňa všeobecnú úpravu danú zákonom č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov o ďalšie osobitné ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľov. Je to zrejmé z ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, pričom v poznámke k tomuto ustanoveniu je daný odkaz na ust. § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

22. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje i Občiansky zákonník, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Toto právo vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

23. Vychádzajúc z tohto ustanovenia predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde.

24. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že v súčasnosti účinné znenie ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi bolo spôsobilé privediť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.06.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi.

25. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, resp. v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku. Podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinností ustanovenej Zákom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, zakladajúca právo spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie, je naplnená nielen vtedy, ak súd vysloví porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi v akomkoľvek rozhodnutí v prospech spotrebiteľa, ale aj vtedy, ak tak urobí vo forme konštatovania porušenia len v odôvodnení rozhodnutia ako otázky predbežnej.

26. Podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti je dokonca daná i pri konštatovaní porušenia len v odôvodnení rozhodnutia ako otázky predbežnej, čo priamo vyplýva z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.05.2022 vydaného vo veci 3Cdo 31/2020.

27. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku z 30.01.2019 sp. zn. 6Cdo 127/2017 uviedol, že ust. § 3 ods. 5 vety tretej zákona č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadostučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany.

28. V ďalšom rozhodnutí vydanom vo veci 4Obdo 45/2012 z 24.06.2013 Najvyšší súd Slovenskej republiky zaujal názor, že pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa.

29. Z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov nevyplýva, že spotrebiteľ musí uplatniť porušenie svojho práva len podaním žaloby a že uplatnením práva už nie je obrana spotrebiteľa ako žalovaného v súdnom spore. Pre vznik práva na primerané finančné zadostučinenie v zmysle ust. § 3 ods. 5 vety tretej Zákona o ochrane spotrebiteľa sa úspech spotrebiteľa viaže na uplatnenie porušeného práva alebo povinnosti z tohto alebo osobitného zákona. Miera úspešnosti, či neúspešnosti sporovej strany nie je pre vznik nároku rozhodujúca. Cieľom tohto ustanovenia je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Nezáleží na tom, či aj spotrebiteľ prípadne porušil niektoré svoje povinnosti voči dodávateľovi a prípadne v akej miere sa tak stalo. Uvedené priamo vyplýva z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 13.12.2022 vydaného vo veci 9Cdo 324/2020.

30. Pre priznanie práva na zadostučinenie spotrebiteľa, ktorý úspešne uplatnil na súde porušenie práva alebo povinnosti v zmysle § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov je rozhodujúcim kritériom primeranosť požadovaného zadostučinenia; jeho konkrétnu výšku určuje súd úvahou so zreteľom na okolnosti každého jednotlivého prípadu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. júna 2022 sp. zn. 7Cdo 92/2021 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 4/2022 pod č. 48).

31. K námietke premlčania vznesenej žalovaným odvolací súd poukazuje na rozsudok súdu prvej inštancie sp.zn. 10Csp/58/2017-57 zo dňa 29.05.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/152/2018-144 zo dňa 14. mája 2020, ktorým potvrdil rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 332,04 eur a rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 10Csp/58/2017-323 zo dňa 5.5.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 5CoCsp/26/2021-370 zo dňa 28.04.2022. Vo vzťahu k takto uplatneným nárokom mala žalobkyňa v konaní plný úspech. Bol tak naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobkyni požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadostučinenie. Žaloba o primerané finančné zadostučinenie bola podaná dňa 23.08.2022, teda v čase, keď ešte neuplynula všeobecná trojročná premlčacia doba vyplývajúca z ust. § 101 Občianskeho zákonníka.

32. Vo veci 10Csp/58/2017 Okresného súdu Humenné bolo zistené, že vo vyššie citovaných zmluvách o revolvingovom úvere absentujú obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V dôsledku absencie obligatórnych náležitostí súd určil zmluvy o revolvingovom úvere a úver z nich vyplývajúci za bezúročný a bez poplatkov a súčasne uložil povinnosť žalovanému vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie. Bez akýchkoľvek pochybností to bol žalovaný, ktorý vadné zmluvy pripravil a na základe týchto zmlúv žiadal od žalobkyne plnenie, na ktoré nemal právny nárok. V konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 10Csp/58/2017 si žalobkyňa musela aktívne brániť svoje spotrebiteľské práva. Žalobkyňa aj s prihliadnutím na postoj žalovaného vo veci vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 10Csp/58/2017, v ktorom spochybňoval dôvodnosť žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia, bola dlhodobo nedôvodne

vystavená psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty a to až do právoplatného skončenia konania vo veci 10Csp/58/2017 Okresného súdu Humenné. Žalobkyni bolo celkovo priznané bezdôvodné obohatenie vo výške 3949,61 eur, o ktorú sa chcel žalovaný obohatiť vzhľadom na v rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 29.05.2018 č.k. 10Csp/58/2017-57 a v rozsudku č.k. 10Csp/58/2017-323 zo dňa 05.05.2021 konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. V konaní vo veci 10Csp/58/2017 sa poukázalo aj na skutočnosť, že dohoda o poskytnutí služby obsiahnutej v bode 8 zmluvy uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Po právoplatnom ukončení tohto konania nič nebránilo žalobkyni podať žalobu o primerané finančné zadosťučinenie súvisiace s porušením jej spotrebiteľských práv, ktorých sa úspešne domohla vo veci 10Csp/58/2017 Okresného súdu Humenné.

33. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a podobne. Za primerané vzhľadom na všetky okolnosti prípadu je potrebné považovať finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur, tak ako to určil súd prvej inštancie. Takto priznané finančné zadosťučinenie nepredstavuje ani 1/5 -tinu sumy, o ktorú sa žalovaný vo veci vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 10Csp/58/2017 bezdôvodne obohatil na úkor žalobkyne, ktorá sa musela žalobou domáhať vydania bezdôvodného obohatenia od žalovaného, na ktoré mu nevznikol právny nárok. Je vyrovnaním ujmy žalobkyne, ktorá jej hrozila konaním žalovaného, je akousi určitou satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý závadne konal.

34. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok postupom vyplývajúcim z ust. § 387 CSP ako vecne správny potvrdil.

35. Zároveň úspešnej žalobkyni bola priznaná i náhrada trov odvolacieho konania v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP.

36. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).